

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः। स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवा॒स॑स्त॒नूभिः॑।
व्य॒शेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑। स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा विश्व॑वे॒दाः। स्व॒स्ति
न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

ॐ नम॑स्ते गणपतये। त्वमे॒व प्र॑त्यक्षं तत्त्वंम॑सि। त्वमे॒व के॒वलं कर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व के॒वलं
धर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व के॒वलं हर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व सर्वं॑ खल्विदं ब्रह्मा॒सि। त्वं सा॑क्षादात्मा॑ऽसि
नि॒त्यम्॥१॥

ऋतं व॒च्मि। संत्यं व॒च्मि॥२॥

अव॑ त्वं मा॒म। अव॑ व॒क्तार॑म्। अव॑ श्रो॒तार॑म्। अव॑ दा॒तार॑म्। अव॑ धा॒तार॑म्। अ॒वानू॑चानम॑व
शि॒ष्यम्। अव॑ प॒श्चात्ता॑त्। अव॑ पु॒रस्ता॑त्। अवो॑त्त॒रात्ता॑त्। अव॑ दक्षि॒णात्ता॑त्। अव॑ चो॒र्ध्वात्ता॑त्।
अ॒वाध॒रात्ता॑त्। सर्वतो॑ मां पाहि पाहि॑ सम॒न्तात्॥३॥

त्वं वाङ्म॑यस्त्वं चिन्म॑यः। त्वमा॒नन्द॑मयस्त्वं ब्रह्म॑मयः। त्वं सच्चि॑दानन्दाद्वितीयो॒ऽसि। त्वं
प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॒सि। त्वं ज्ञा॒नम॑यो विज्ञा॒नम॑यो॒ऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्त्वं जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वंस्तिष्ठति। सर्वं जगदिदं त्वयि लयंमेष्यति।
सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति। त्वं भूमि॑रापोऽनलोऽर्नि॒लो न॒भः। त्वं च॒त्वारि॑ वाक्प॒रिमि॑ता
प॒दानि॑॥५॥

त्वं गुण॑त्रयातीतः। त्वम् अव॑स्थात्रयातीतः। त्वं देह॑त्रयातीतः। त्वं काल॑त्रयातीतः। त्वं
मूला॑धारस्थितो॒ऽसि नि॒त्यम्। त्वं शक्ति॑त्रयात्मकः। त्वां योगि॑नो ध्या॒यन्ति नि॒त्यम्। त्वं
ब्रह्मा॑ त्वं विष्णु॑स्त्वं रुद्र॑स्त्वमिन्द्र॑स्त्वमग्नि॑स्त्वं वायु॑स्त्वं सूर्य॑स्त्वं चन्द्र॑मास्त्वं ब्रह्म॑ भूर्भुवः
सुव॑रोम्॥६॥

गुणादी॑ पूर्वंमु॒च्चार्य॑ वर्णादी॑ तद॒नन्तर॑म्। अनु॒स्वारः प॑र॒तरः। अर्धे॑न्दुलसितम्। तारे॑ण ऋ॒द्धम्।
एत॑त्तव मनु॑स्वरूपम्। गकारः पू॒र्वरू॑पम्। अकारो म॒ध्यम॑रूपम्। अनु॒स्वारश्चा॑न्त्यरूपम्।
बिन्दु॑रुत्तररूपम्। नादः स॒न्धान॑म्। स॒हिता॑ सन्धिः। सैषा गणै॑शविद्या। गण॑क ऋषिः।
निचृ॑द्वायं त्रीच्छु॒न्दः। श्रीमहा॑गणपतिर्दे॒वता॑। ॐ गं गण॑पतये नमः॥७॥

एक॑द॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ वक्र॑तुण्डाय॑ धीमहि॑।

तन्नो दन्ती प्रचोदयात्॥८॥

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम्।

रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्॥

रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।

रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम्॥

भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्।

आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम्।

एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥९॥

नमो ब्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयाय कल्पते। स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते। स सर्वतः सुखं मेधते। स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो भवति। सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति। धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम्। यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान् भवति। सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते तं तमनेन साधयेत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन् जपति स विद्यावान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्। ब्रह्माद्यावरणं विद्यान् बिभेति कदाचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति। यो लाजैर्यजति स यशोवान् भवति स मेधावान् भवति। यो मोदकसहस्रेण यजति स वाञ्छितफलमवाप्नोति। यः साज्यसमिद्धिर्यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्राहयित्वा। सूर्यवर्चस्वी भवति। सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा सिद्धमन्त्रो भवति। महाविघ्नात् प्रमुच्यते। महादोषात् प्रमुच्यते। महापापात् प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते। स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१४॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै। ते॒ज॒स्विना॒ऽवधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑॥
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

